

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Desponsatione Impvbervm. Titvlvs II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

SEXTI DECRETALIVM

LIBER QVARTVS.

DE SPONSALIBUS ET MATRIMONIIS.

TITVLVS PRIMVS.

CAPVT VNICVM.

Sponsalia pura & certa, ex consensu valida, licet aliàs nulla, inducunt publicam honestatem: quæ habet dirimere sequentia sponsalia, sed non præcedentia.

Bonifacius VIII.

EX sponsalibus a puris & certis, etiam si consanguinitatis, affinitatis, frigiditatis, religionis, aut alia quavis ratione sint nulla, dummodo non sint nulla ex defectu consensus, oritur efficax ad impediendum & dirimendum sequentia sponsalia vel matrimonia, non autem ad præcedentia dissolvendum, impedimentum iustitiæ publicæ honestatis b. Quare ille, qui sponsalia purè ac determinatè cum aliqua muliere contraxit, & postmodum cum secunda prioris consanguinea idem fecit, ex priorum sponsaliorum vigore (quibus per publicæ honestatis iustitiæ ex secundis sponsalibus subsecutam minime derogatur) ad matrimonium contrahendum cum prima remanet obligatus.

Publicam honestatem non inducunt sponsalia conditionalia ante adventum. h. d. Ioan. And.

Ille vero, qui sponsalia cum aliqua muliere e sub conditione contraxit, si postmodum ante conditionis eventum cum alia prioris consanguinea per verba contraxerit de presenti, cum secunda remanere debet. Cum ex sponsalibus conditionalibus ante conditionem extantem, sicuti consensus non habentibus, & incertis, nulla publicæ honestatis iustitiæ oriatur.

DE DESPONSATIONE IMPVBERVM.

TITVLVS II.

CAP. VNIC.

Sponsalia amborum infantium vel alterius tantum per supervenientiam maioris ætatis non validantur, nec publicam honestatem inducunt: nisi fuerint ratificata tacite vel expresse. h. d. usq. ad 6. Idem quoz. Dom.

Bonifacius VIII.

Si infantes d. ad invicem, vel unus major septennio, & alter minor, sponsalia contraxerint, ipsi vel parentes pro eis, nisi per cohabitationem eo-

a Vide Conc. Trid. sess. 24. de refor. matr. c. 3. confert enim multum pro textu & gl. b de impedimento iustitiæ publicæ honestatis, quid sit, & unde proveniat, vide B. Thom. in questionibus additis ad tertiam partem q. 57. art. 4. & Dicl. scholasticus l. 4. sent. dist. 41. c. No. De hoc illam dicit mulierem, que nondum matrimonio copulata. d Vide B. Thom. in questionibus additis ad 3. part. q. 43. art. 1. & 2. & Dicl. l. 4. sent. dist. 17. & Dominic. cons. 24. incip. quia dissusi.

rum mutuum, seu aliàs verbo vel facto ipsorum liquidò appareat, eosdem in eadem voluntate factos majores septennio perdurare, sponsalia huiusmodi, quæ ab initio nulla erant, per lapsum dicti temporis minime convalescunt: & ideo cum sint nulla, ratione defectus consensus, publicæ honestatis iustitiæ non inducunt.

Sponsalia per verba de presenti contracta inter impuberem & puberem, vel inter impuberes non proximos pubertati, valent ut sponsalia de futuro: nec in matrimonium transeunt ex sola perseverantia ætatis: nisi aliter approbentur: inducunt tamen publicam honestatem. h. d. Dom.

Idem quoque si pubes & impubes, vel duo impuberes non proximi pubertati, & in quibus ætatem malitia non supplebat, per verba contraxerint de presenti: sponsalia enim illa, quæ juris interpretatione tantum fuerunt sponsalia de futuro (licet verba consensus exprimentia de presenti haberent, & matrimonium contrahere intendere contrahentes) per adventum pubertatis in matrimonium non transeunt de presenti: nec matrimonium (quod ut matrimonium ætate non tenuit prohibente) per lapsum dicti temporis convalescit: nisi per carnis copulam subsecutam, vel aliquem modum alium contrahentes eosdem cum ejusdem perseverantia voluntatis ad pubertatis tempora pervenisse confliterit evidenter, per dictum tamen contractum, qui valuit ut potuit, non sicuti agebatur, publicæ honestatis iustitiæ est inducta.

Sponsalia pro absentibus filiis non tenent: nisi ipsi presentibus, vel nisi approbaverint tacite vel expresse ex post facto. hoc dicit, Domin.

Potè ex sponsalibus, quæ parentes pro filiis puberibus vel impuberibus plerumque contrahunt, ipsi filii, si expresse consenserint vel tacite, ut si presentes fuerint, nec contradixerint, obligantur: ex eis oritur iustitiæ publicæ honestatis. Et est idem, si filii tempore sponsaliorum absentes, & etiam ignorantes eadem sponsalia post scientes ratificaverint tacite a vel expresse: aliàs ex sponsalibus contractis à parentibus pro filiis, nec ipsi filii obligantur, nec publicæ honestatis iustitiæ inde surgit.

a Vide Bart m l. quo enim ff. rem ra. ha. Fant.